

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Pavla Simona a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním, **Okresním soudem v Českých Budějovicích** na straně druhé, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 C 136/2012, ve věci žaloby o zaplacení 12 356 Kč s příslušenstvím: žalobce: **CB LIGHTNING s.r.o.**, IČ: 28129041, se sídlem Dubné 203, Dubné, zastoupeného Mgr. Petrem Smejkaem, advokátem, se sídlem Na Sadech 2033/21, České Budějovice, a žalovaného **J. B.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích, sp. zn. 10 C 136/2012, o zaplacení částky 12 356 Kč s příslušenstvím, **je** soud.
- II. Usnesení u Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 31. 8. 2012, čj. 10 C 136/2012 - 25, **se zrušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 2. 1. 2013 se Český telekomunikační úřad (dále též jen „navrhovatel“ nebo „Úřad“) domáhá, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl kompetenční spor vzniklý mezi ním a Okresním soudem v Českých Budějovicích ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 10 C 136/2012.

Ze spisu předloženého navrhovatelem vyplynulo následující:

Žalobce se zavázal na základě žádosti ze dne 14. 6. 2011 v souladu s rámcovou smlouvou se společností Vodafone Czech Republic, a.s., poskytovat žalovanému základní a volitelné telekomunikační služby v síti Vodafone podle smlouvy, Všeobecných obchodních podmínek a ceníku žalobce.

Jelikož žalovaný neplatil cenu za poskytované služby, žalobce se návrhem na vydání platebního rozkazu u Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 4. 2012 domáhal,

aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit dlužnou částku s příslušenstvím a přiznal žalobci náhradu nákladů soudního řízení.

Okresní soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 31. 8. 2012, čj. 10 C 136/2012 - 25, řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.), a rozhodl o nákladech řízení (výrok III.). Soud vycházející z ustanovení § 7 odst. 1 a § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále též jen „*zákon o elektronických komunikacích*“), dospěl k závěru, že k rozhodování sporů ve věcech úhrady za telekomunikační služby je svěřena pravomoc Českému telekomunikačnímu úřadu (navrhovateli).

Navrhovatel odmítl svou pravomoc k rozhodování sporu; poté, co shrnul obsah spisového materiálu, relevantních ustanovení zákona o elektronických komunikacích a předchozí rozhodnutí zvláštního senátu namítl absenci osobního vymezení sporu. Ze smlouvy uzavřené dne 14. 6. 2011 mezi smluvními stranami vyplývá, že k poskytování služeb dochází v síti společnosti Vodafone Czech Republic, a.s., a žalobce zde figuruje jako prostředník či zprostředkovatel mezi poskytovatelem služeb elektronických komunikací a žalovaným. Navrhovatel je rovněž názoru, že věcné vymezení sporu je splněn toliko zčásti, když v části sporu jde o úhradu za „*volání na barevné linky*“ představující služby obsahu podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích. Další služby – národní volání, SMS, lze podle navrhovatele považovat za služby elektronických komunikací ve smyslu definice § 2 písm. n) zákona. Předmětem sporu je však spor vyplývající ze soukromoprávního vztahu mezi žalobcem a žalovaným, k jehož rozhodování má pravomoc Okresní soud v Českých Budějovicích.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, je pozitivním kompetenčním sporem spor, ve kterém si jedna strana - zde orgán moci výkonné a obecný soud [srov. § 1 odst. 1 písm. a) cit. zákona] - osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Negativním kompetenčním sporem je spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

V dané věci popřel svou pravomoc Okresní soud v Českých Budějovicích, navrhovatel popírá pravomoc po postoupení věci. Jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

Pravomoc navrhovatele rozhodovat spory o povinnostech plynoucích ze zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (srov. § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích) je výjimkou z pravomoci obecných soudů rozhodovat spory vyplývající ze soukromoprávních vztahů (srov. § 7 odst. 1 občanského soudního řádu).

Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, dostupném na www.nssoud.cz, vyložil, že pravomoc navrhovatele rozhodovat účastnické spory podle § 129

odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je založena naplněním osobního a věcného předpokladu.

Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele se naplní tehdy, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů), a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory vznikne tehdy, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je základní povinností účastníka resp. uživatele veřejně dostupné služby je dle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát neshledal naplnění osobního vymezení pravomoci navrhovatele rozhodovat spor mezi účastníky ve smyslu první věty § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Z databáze Úřadu (navrhovatele) a žalobcem předloženého informativního výpisu z elektronické databáze obchodního rejstříku vyplývá, že žalobce není osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát posouzením právního vztahu žalobce a žalovaného zjistil, že žalobce se v článku I smlouvy zavázal poskytovat základní a volitelné telekomunikační služby v síti Vodafone za podmínek uzavřené rámcové smlouvy mezi žalobcem a společností Vodafone Czech Republic, a.s. Ze všeobecných obchodních podmínek žalobce vyplývá mj. závislost podmínek poskytování služeb na Všeobecných obchodních podmínkách společnosti Vodafone Czech Republic, a.s., např. ve věcech změny tarifů, aktivace a deaktivace služeb, blokáce telefonů v případě krádeže, omezení nebo přerušování služeb, pokud účastník poruší Všeobecné podmínky společnosti Vodafone a smluvní podmínky žalobce, nebo závislost vyřízení reklamace ve lhůtách daných společností Vodafone. K právnímu vztahu žalovaného jako účastníka a společnosti Vodafone Czech Republic, a.s. všeobecné podmínky žalobce konstatují, že telefonní číslo účastníka bude u společnosti Vodafone registrováno jménem žalobce, nikoliv jménem účastníka, proto účastník (žalovaný) není oprávněn žádosti o změny směřovat na infolinku Vodafone, ale na kontaktní údaje žalobce.

Právní vztah mezi žalobcem a žalovaným je podmíněn nezávisle existujícím smluvním vztahem žalobce a operátora. Žalobce jako osoba, která umožňuje účastníkům využít služeb elektronických komunikací operátora v rámci vymezeném tímto nezávislým smluvním vztahem (rámcovou smlouvou), proto není osobou poskytující sjednané služby elektronických komunikací a žalovaný účastníkem ve smyslu zákona o elektronických komunikacích; ve věci tedy nebyla naplněna osobní podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích.

Pokud by ve věci byla dána povinnost žalovaného plnit přímo na účet komunikační společnosti Vodafone Czech Republic, a. s., byť prostřednictvím žalobce, musel by mezi žalovaným a touto společností existovat právní vztah. Zvláštní senát však existenci takového právního vztahu, jak je výše pojednáno, neshledal.

Zvláštní senát se dále zabýval tím, zda byla ve věci založena rozhodovací pravomoc navrhovatele podle § 129 odst. 1 věta druhá zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že „*Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku*“. O takovou situaci se v projednávané věci v souvislosti s žalobcem poskytnutými službami nejedná. Smyslem citovaného ustanovení je zachování pravomoci navrhovatele k rozhodování sporů i tehdy, došlo-li ke změně subjektů závazkového vztahu, aniž by se změnil jeho obsah. Vzhledem k tomu, že z výše vyložených důvodů mezi společností Vodafone Czech Republic, a.s. a žalovaným žádný právní vztah nevznikl, nejsou ve věci naplněny podmínky ani pro aplikaci § 129 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických komunikacích.

Jelikož nebyl naplněn osobní předpoklad pro založení pravomoci navrhovatele (Českého telekomunikačního úřadu) podle § 129 odst. 1 věty první i druhé zákona o elektronických komunikacích, splnění věcné podmínky podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zvláštní senát již nebylo třeba posuzovat. Z tohoto důvodu se zvláštní senát nezabýval otázkou, zda cena za volání na „barevné linky“ je cena za poskytnutou službu obsahu či za službu elektronických komunikací. Pravomoc Okresního soudu v Českých Budějovicích je dána v celém sporu o požadovanou částku.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 31. 8. 2012, čj. 10 C 136/2012 - 25.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Českých Budějovicích pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. března 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu